Lieta Nr.C30334115;
Arhīva Nr. CA-1076/25;
2016.g.

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

2016.gada 03.maijā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Volberga,
tiesneši O.Blūmfelde un M.Sviķis,
ar tiesas sēdes sekretāri S.Melderi,
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Brīvības bulvārī 34,
civillietu Maksātnespējīgās sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Plastic Technologies" prasībā pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību „GreenDeck" un /pers. D/ par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu un parāda piedziņu sakarā ar SIA „GreenDeck" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015.gada 17.novembra spriedumu un

k o n s t a t ē j a:

Prasītāja – maksātnespējīgā SIA „Plastic Tehnologies" - administratore /pers. E/ 2015.gada 2.martā cēlusi tiesā prasību pret SIA „GreenDeck" un /pers. D/ par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu un parāda piedziņu, izsakot tiesai šādus prasījumus: 1) atzīt par spēkā neesošu no tā sastādīšanas brīža 2012.gada 28.decembra Cesijas līgumu Nr./numurs/; 2) piedzīt no SIA „GreenDeck" par labu MSIA „Plastic Technologies" parādu EUR 2935,10 apmērā, kas sastāv no galvenā parāda EUR 2447,45 apmērā un likumiskajiem procentiem EUR 487,65 apmērā; 3) noteikt MSIA „Plastic Technologies" tiesības saņemt likumiskos procentus (septiņi procentpunkti virs bankas noteiktās procentu pamatlikmes gadā) no piespriestās, bet nepiedzītās pamatsummas no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei.

Prasības pieteikumā norādīts, ka ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 03.decembra lēmumu pasludināts SIA „Plastic Technologies" maksātnespējas process un ar 2013.gada 13.decembra Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas lēmumu par administratori iecelta /pers. E/.

Saskaņā ar administratores rīcībā esošo informāciju Sabiedrība ir sniegusi pakalpojumus vai piegādājusi preces SIA „GreenDeck", par ko 2012.gada 25.septembrī izrakstījusi rēķinu Nr.120925 - 01 SIA „GreenDeck" par kopējo summu LVL 1720,08 jeb EUR 2447,45 (t.sk. PVN 424,77). Saskaņā ar Sabiedrības grāmatvedības datiem SIA „GreenDeck" uz šī pieteikuma sagatavošanas brīdi nav veikusi rēķina apmaksu un tās parādsaistības pret Sabiedrību sastāda EUR 2447,45 apmērā.

Prasītāja atsaukusies uz Civilprocesa likuma 1587., 2212. un 2223.pantu nosacījumiem.

Prasībā norādīts, ka sabiedrības administratores rīcībā diemžēl nav iepriekš norādītā rēķina oriģināla vai to kopijas, jo šādus dokumentus Sabiedrības parādnieka pārstāvji nav nodevuši, taču administratorei ir pieejami citi pierādījumi, kas apliecina, ka sabiedrība ir sniegusi SIA „GreenDeck" pakalpojumus saskaņā ar minētajiem rēķiniem tajos norādītajā apmērā.

Prasītāja, atsaucoties uz Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92.panta pirmās daļas 1.punktu un 2013.gada 15.janvāra Ministru Kabineta noteikumu Nr.40 (Noteikumi par pievienotās vērtības nodokļa deklarācijām) 31.1.punkta nosacījumiem norādījusi, ka SIA „GreenDeck", izrakstīto rēķinu iekļaujot pievienotās vērtības nodokļa deklarācijā, ir apstiprinājusi faktu, ka saņēmusi pakalpojumu no sabiedrības saskaņā ar izrakstīto rēķinu.

Prasībā norādīts, ka administratore 2014.gada 02.septembrī Valsts ieņēmumu dienestam nosūtījusi pieprasījumu sniegt informāciju par Sabiedrības darījumu partneru deklarētajiem darījumiem ar Sabiedrību. 2014.gada 16.oktobrī administratore no Valsts ieņēmumu dienesta saņēmusi informāciju, ka SIA „GreenDeck" pievienotās vērtības nodokļa deklarāciju pielikumos norādījusi SIA „Plastic Technologies" pēc 2012.gada 25.septembra rēķina par darījuma summu EUR 2022,68 (bez PVN) un pievienotās vērtības nodokli EUR 424,77 apmērā, kopā EUR 2447, 45 apmērā .

2015.gada 15.janvarī administratore SIA „GreenDeck" nosūtīja brīdinājumu ar lūgumu veikt parādsaistību EUR 2447,45 apmērā apmaksu līdz 2015.gada 30.janvārim. Atbildot uz administratores brīdinājumu, SIA „GreenDeck" valdes loceklis /pers. D/ tikai 2015.gada 27.janvārī iesniedzis administratorei 2012.gada 28.decembra Cesijas līgumu Nr./numurs/, saskaņā ar kuru Sabiedrība prasījuma tiesības pret SIA „GreenDeck" par summu LVL 1720,08 jeb EUR 2447,45 apmērā cedējusi /pers. D/. Pārbaudot Sabiedrības norēķinu kontu izdrukas, redzams, ka /pers. D/ par prasījumu tiesību cesiju Sabiedrībai nav veicis nekādu samaksu.

2012.gada 28.decembra Cesijas līguma Nr./numurs/2.2.4.punktā noteikts, ka Puses vienojas, ka Cesionārs pērk no Cedenta šī Līguma 1.1.punktā minēto prasījumu par nominālo vērtību LVL 1720,08 apmērā. Cesionārs apņemtas pirkuma summu samaksāt Cedentam 30 dienu laikā no dienas, kad Cesionārs būs atguvis visus līguma 1.1 .punktā minēto summu.

Maksātnespējas likuma 96.panta 2.daļā paredzēts, ka administratoram ir pienākums izvērtēt parādnieka darījumus un celt tiesā prasību par attiecīgā darījuma atzīšanu par spēkā neesošu neatkarīgi no šā darījuma veida, ja darījums, ar kuru nodarīti zaudējumi parādniekam, ir noslēgts ar ieinteresētajām personām attiecībā pret parādnieku vai šo personu labā, uzskatāms, ka šīs personas ir zinājušas par zaudējumu nodarīšanu, ja tās

nepierāda pretējo.

2012.gada 23.decembrī administratore pieņēmusi lēmumu par parādnieka pārstāvjiem noteikt /pers. D/ un /pers. G/, kuri laika periodā no 2009.gada 14.septembra ir arī Sabiedrības vienīgie dalībnieki un valdes locekļi.

Maksātnespējas likuma 72.panta pirmās daļas 1.punkts nosaka, ka par ieinteresētajām personām attiecībā pret parādnieku atzīstami parādnieka dalībnieki (akcionāri) vai personālsabiedrības biedri, pārvaldes institūciju locekļi.

Ievērojot minēto konstatējams, ka /pers.D/Sabiedrības maksātnespējas procesā ir ieinteresētā persona, turklāt parādnieks, kura parādsaistības pret Sabiedrību cedētas pašam /pers. D/, ir SIA „GreenDeck".

Saskaņā ar Uzņēmumu reģistrā pieejamo informāciju SIA „GreenDeck" vienīgais valdes loceklis un dalībnieks ir /pers. D/.

Administratore vērš uzmanību, uz to, ka parādnieka pārstāvji maksātnespējas procesa laikā administratorei nodevuši Sabiedrības grāmatvedības dokumentāciju, taču iepriekš norādīto cesijas līgumu Nr./numurs//pers. D/ administratorei iesniedzis tikai 2015.gada 27.janvārī pēc brīdinājuma saņemšanas SIA „GreenDeck" veikt parādsaistību samaksu EUR 2447, 45 apmērā.

Bez tam prasībā norādīts, ka pamatotas šaubas par Cesijas līguma noslēgšanas brīdi rada Cesijas līgumā norādītā Sabiedrības juridiskā adrese (/adrese/), saskaņā ar publiski pieejamo informāciju Uzņēmumu reģistra komercreģistrā, redzams, ka kopš 2012.gada 18.decembra Sabiedrības juridiskā adrese ir /adrese/.

Prasītājas ieskatā minētie apstākļi liecina par Parādnieka pārstāvja /pers. D/ negodprātīgu rīcību ar nolūku izvairīties no parādsaistību segšanas, jo tas kā Parādnieka dalībnieks un valdes loceklis prasījuma tiesības pret SIA „GreenDeck" nodevis sev.

Turklāt, laikā, kad /pers. D/ ar Sabiedrību it kā noslēdzis Cesijas līgumu, tam kā Sabiedrības valdes loceklim jau bija zināms Sabiedrības finansiālais stāvoklis un tās maksātspējas problēmas. Neilgi pēc Cesijas līguma noslēgšanas, t.i. 2013.gada 27.martā, Sabiedrībai Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā pirmo reizi ierosināta tiesiskās aizsardzības procesa lieta, kas ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 29.maija lēmumu izbeigta.

Maksātnespējas likuma 100.panta otrās daļas 1.punkts paredz, ka administratoram ir pienākums celt tiesā prasību pret citiem tiesību un saistību pārņēmējiem, ja tiesību pārņēmējs tiesību pārņemšanas brīdi bija ieinteresētā persona attiecībā pret parādnieku. Prasītājs atsaucies arī uz Civillikuma 1415.panta nosacījumiem.

Bez tam prasītājs, atsaucoties uz Civillikuma 1753., 1756. un 1759.panta pirmās punkta nosacījumiem, un norādījis, ka sabiedrībai ir tiesības prasīt un SIA „GreenDeck" ir pienākums papildus pamatparāda samaksai veikt arī likumisko nokavējuma procentu samaksu, kas par laika posmu no 2012.gada 05.oktobra līdz 2015.gada 10.februārim, kas sastāda EUR 487,65 apmērā.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1415., 1587., 1753., 1756., 1759., 1765., 1793., 2212., 2223.pantiem, Maksātnespējas likuma 96.panta otro daļu un 100.panta otrās daļas 1.punktu.

Atbildētāji rakstveida paskaidrojumus par prasību tiesā netika iesnieguši.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015.gada 17.novembra spriedumu (l.l. 74-79) celtā prasība tika apmierināta un tiesa nosprieda: 1) atzīt par spēkā neesošu no tā noslēgšanas dienas 2012.gada 28.decembrī starp SIA „Plastic Technologies" un /pers. D/ noslēgto Cesijas līgumu Nr./numurs/; 2) piedzīt no SIA „GreenDEck" par labu MSIA „Plastic Technologies" parādu EUR 2447,45 un likumiskos procentus EUR 487,65, bet kopā EUR 2935,10, minēto summu ieskaitot prasītājas norēķinu kontā AS /Nosaukums D/.

Spriedumā norādīts, ka no lietā esošās Valsts ieņēmumu dienesta sniegtās informācijas par SIA „Plastic Technologies" PVN priekšnodokļa pielikumos iekļautajiem darījumiem, kur SIA „Plastic Technologies" ir darījumu partneris par periodu no 01.01.2010. līdz 31.01.2014., redzams, ka ar SIA „GreenDeck" 2012.gada 25.septembrī noticis darījums par kopējo summu 2447,45 (EUR 2022,68 +PVN 424,77) (lpp. 19- 21).

Pirmās instances tiesa, atsaucoties uz Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92.panta pirmās daļas 1.punktu un 2013.gada 15.janvāra Ministru Kabineta noteikumu Nr.40 „Noteikumi par pievienotās vērtības nodokļa deklarācijām" 31.1 punktu, atzinusi, ka neraugoties uz to, ka prasītājas rīcībā nav 2012.gada 25.septembrī izrakstītā rēķina oriģināla, uzskatāms, ka, iekļaujot rēķinu pievienotās vērtības nodokļa deklarācijā, SIA „GreenDeck" ir apstiprinājusi faktu, ka saņēmusi pakalpojumu no SIA „Plastic Technologies" saskaņā ar izrakstīto rēķinu.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka nepelna ievērību atbildētāja SIA „GreenDeck" tiesas sēdē iesniegtā izlabotā PVN deklarācija par 2012.gada septembri, kur neparādās darījums ar SIA „Plastic Technologies", jo tā ir iesniegta vairāk nekā trīs gadus pēc notikušā darījuma un par šo faktu abu Sabiedrību valdes loceklis /pers. D/ netika informējis administratori, līdz ar ko secināms, ka deklarācijas labošanas patiesais mērķis ir izvairīties no saistību izpildes.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka no 2012.gada 28.decembra Cesijas līguma Nr./numurs/1.1. un 1.2. punkta izriet, ka līguma priekšmets ir SIA „Plastic Technologies" prasījuma tiesības pret SIA „GreenDeck" . Prasījuma tiesības pastāv pamatojoties uz 2012.gada 25.septembra rēķinu Nr.120925-01 par summu LVL 1720,08 (EUR 2447,45) (lpp. 16-18).

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka par prasījuma priekšmetu pavisam konkrēti ir noteiktas jau esošās prasījuma tiesības pret SIA „Plastic Technologies", nevis nākamie un priekšā stāvošie prasījumi, kas nesaprotamu iemeslu dēļ ir iekļauti 2012.gada 25.septembra rēķinā.

Ņemot vērā minēto, pirmās instances tiesa atzinusi, ka no SIA „GreenDeck" prasītājas labā piedzenami naudas līdzekļi EUR 2447,45 apmērā, kas nav tikuši apmaksāti saskaņā ar izrakstīto rēķinu.

Spriedumā norādīts, ka tiesas sēdē atbildētāju /pers. D/ un SIA „GreenDeck" pārstāvis atzina prasību par 2012.gada 28.decembra Cesijas līguma Nr./numurs/atzīšanu par spēkā neesošu. Šādos apstākļos tiesa, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 193.panta piekto daļu, sprieduma motīvu daļā iekļauj tikai norādi uz normatīvo aktu, pēc kura vadās, apmierinot prasību šajā daļā.

Pirmās instances tiesa tika atzinusi, ka 2012.gada 28.decembrī starp /pers. D/ un SIA „Plastic Technologies" noslēgtais Cesijas līgums ir atzīstams par spēkā neesošu no tā noslēgšanas dienas, pamatojoties uz Civillikuma 1415.pantu, kas nosaka, ka neatļauta un nepieklājīga darbība, kuras mērķis ir pretējs reliģijai, likumiem un labiem tikumiem, vai kura vērsta uz to, lai apietu likumu, nevar būt par tiesiska darījuma priekšmetu; tāds darījums nav spēkā, un vadoties no Maksātnespējas likuma 96.panta otrās daļas, kas nosaka, ka administratoram ir pienākums izvērtēt parādnieka darījumus un celt tiesā prasību par attiecīgā darījuma atzīšanu par spēkā neesošu neatkarīgi no šā darījuma veida, ja darījums, ar kuru nodarīti zaudējumi parādniekam, ir noslēgts ar ieinteresētajām personām attiecībā pret parādnieku vai šo personu labā, uzskatāms, ka šīs personas ir zinājušas par zaudējumu nodarīšanu, ja tās nepierāda pretējo.

Pirmās instances tiesa, atsaucoties uz Civillikuma 1753., 1756. un 1765.pantu tika atzinusi, ka no SIA „GreenDeck" par labu prasītājai piedzenami likumiskie nokavējuma procenti, kas, atbilstoši prasības pieteikumā iekļautajam aprēķinam, ko atbildētāji neapstrīd, par laika posmu no 2012.gada 05.oktobra līdz 2015.gada 10.februārim sastāda EUR 487,65.

Bez tam pirmās instances tiesa, atsaucoties uz Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu un 43.panta pirmās daļas 10.punktu, tika atzinusi, ka no SIA „GreenDeck" par labu valstij piedzenama valsts nodeva EUR 352,14.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza atbildētājs SIA „GreenDeck" (l.l. 81), pārsūdzot spriedumu daļā, ar kuru no SIA „GreenDeck" tika piedzīts par labu MSIA „Plastic Tehnologies" parāds EUR 2447,45 un likumiskie procenti EUR 487,65, kopā EUR 2935,10, un

par labu valstij tiesas izdevumi EUR 352,14.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka prasītājs prasības pieteikumā atsaucies uz prasītāja grāmatvedības datiem, /pers. D/ pievienotās vērtības nodokļa deklarāciju un Valsts ieņēmumu dienesta vēstuli Nr.8.71.1/23486, kas attiecināmi uz administratīvi tiesiskajām attiecībām starp /pers. D/ un Valsts ieņēmumu dienestu, bet nav attiecināmi uz civiltiesiskajām attiecībām starp prasītāju un /pers. D/, līdz ar ko nav uzskatāmi par pierādījumiem civilprocesuālā nozīmē. Uzskata, ka pretējā gadījumā ikviens tiesību subjekts varētu radīt māksligas saistības vai arī izvairīties no saistībām, reģistrējot vai nereģistrējot attiecīgus darījumus grāmatvedības dokumentos un Valsts ieņēmumu dienestam iesniedzamajās atskaitēs.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka prasītāja rīcībā nav atbilstoša rēķina, kas it kā varētu būt pamats prasītāja prasījumam pret atbildētāju Nr.2. Prasītājs apgalvo, ka ir ticis noslēgts uzņēmuma līgums vai pakalpojumu līgums, bet, ja līgums starp prasītāju un atbildētāju Nr.2 patiešām ir ticis noslēgts, tad tas visticamāk varēja būt pirkuma līgums, jo prasītāja saimnieciskā darbība bija saistīta ar būvmateriālu pārdošanu. Prasītājs nevar konkrēti paskaidrot, par ko ir noticis darījums, kā arī prasītāja rīcībā nav darījuma būtību pamatojoši pierādījumi. Ja ir noticis darījums, tad vienlaikus ir jābūt pierādījumiem par darījuma izpildi. Ja rēķins ir ticis izrakstīts, tad varēja būt arī avansa rēķins un prasītājs savas saistības pret atbildētāju Nr.2 varēja arī nebūt izpildījis.

Apelators atsaucies uz Civillikuma 1417.pantu, kur noteikts, ” ja darījuma priekšmets ir pilnīgi nenoteikts, darījums nav spēkā”.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka prasītājam un atbildētājam 2012.gada otrajā pusē bija viena un tā pati grāmatvede, kas varēja kļūdīties un iegrāmatot nenotikušu vai kļūdainu darījumu. Atbildētājs Nr.1 atzīst par spēkā neesošu no tā noslēgšanas dienas 2012.gada 28.decembrī starp SIA „Plastic Tehnologies” un /pers. D/ noslēgto Cesijas līgumu Nr./numurs/, jo tāds darījums nav noslēgts un nevajadzēja uzklausīt grāmatvedes ieteikumu par grāmatvedības kļūdas labošanu, prasījumu cedējot.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz iepriekš minētajām tiesību normām, lūdz tiesu:

1) atcelt Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015.gada 17.novembra spriedumu daļā, ar kuru nolemts piedzīt no SIA „GreenDeck” par labu MSIA „Plastic Tehnologies” parādu EUR 2447,45 un likumiskos procentus EUR 487,65, bet kopā EUR 2935,10, un par labu valstij tiesas izdevumus EUR 352,14;

2) noraidīt MSIA „Plastic Tehnologies” prasību pret SIA „GreenDeck” un /pers. D/ daļā par parāda EUR 2447,45 un likumisko procentu EUR 487,65, bet kopā EUR 2935,10 piedziņu.

Par augstākminēto apelācijas sūdzību rakstveida paskaidrojumus tiesā iesniedza prasītājs (l.l. 87), norādot, ka nepiekrīt apelācijas sūdzībā minētajiem argumentiem un uzskata, ka tā ir noraidāma pilnā apmērā.

Apelācijas instances tiesas sēdē atbildētāju – SIA „GreenDeck” un /pers. D/ pārstāvis uz pilnvaras un ordera pamata zvērināts advokāts Jānis Ābiks prasību par parāda piedziņu neatzina, bet SIA „GreenDeck” apelācijas sūdzību uzturēja un apstiprināja tajā minētos argumentus. Papildus paskaidroja, ka prasība tiek pamatota ar to, ka atbilstoši Civillikuma 2212.pantam bija noslēgts uzņēmuma līgums. Ja norunāts apstrādāt kādu materiālu, saskaņā ar Civillikuma 2214.pantu tas jāgādā pasūtītājam. Ja materiālu gādā uzņēmējs un pasūtītājs maksā tikai naudu, tad tas ir uzņēmuma līgums. Ja materiālu gādā pasūtītājs, tas ir pirkuma līgums. Ja darījums vispār bija noticis, tad tas bija domāts pirkuma līgums atbilstoši Civillikuma 2002. un 2007.pantam. Uzskata, ka nav skaidrs, kāds darījums starp pusēm ir noticis. Ja tas ir pirkuma līgums, tad tas ir divpusējs darījums, kā ietvaros ir jābūt pieņemšanas-nodošanas aktam. Uzskata, ka darījums vispār nav noticis, jo nav darījumu apliecinoša dokumenta. Uzskata, ka Valsts ieņēmumu dienesta izziņa nekādā veidā neapliecina darījumu. Saskaņā ar Ministru Kabineta noteikumu Nr.40 31.[1]punktu iegrāmatojums veicams pamatojoties uz dokumentu un tikai tad tas ir spēkā. Šajā gadījumā nav pirmatnējais dokuments, lai uzskatītu, ka Valsts ieņēmumu dienesta izziņā norādītais darījums ir noticis. Uzskata, ka prasītājs atbilstoši Civilprocesa 93. un 128.pantam prasību nav pierādījis.

Prasītāja – MSIA „Plastic Tehnologies” – administratore /pers. E/ prasību par parāda piedziņu no SIA „GreenDeck” uzturēja, bet apelācijas sūdzību neatzina un apstiprināja prasībā un paskaidrojumos par apelācijas sūdzību minētos argumentus. Papildus paskaidroja, ka /pers. D/ pēc brīdinājuma nosūtīšanas iesniedza cesijas līgumu, kurā skaidri ir norādīts konkrēts rēķins un summa, kura faktiski sakrīt ar prasības summu. Bez tam administrators pamatojas uz Valsts ieņēmumu dienesta iesniegtajiem dokumentiem, t.i. izziņu par PVN deklarāciju, kur šis darījums un konkrētais rēķins ir norādīts. Nepiekrīt atbildētāja norādītajam, ka minētā izziņa nebūtu uzskatāma par pierādījumu civilprocesā.

Motīvu daļa

Civillietu tiesas kolēģija, uzklausījusi pušu paskaidrojumus tiesas sēdē un izvērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka prasība par parāda piedziņu ir pamatota un apmierināma.

Civilprocesa likuma 426.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībās.

Ņemot vērā minētās likuma normas nosacījumus un to apstākli, ka atbildētājs – SIA „GreenDeck” – pirmās instances tiesas spriedumu ir pārsūdzējis prasības apmierinātajā daļā par parāda piedziņu, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir stājies likumīgā spēkā daļā par cesijas līguma atzīšanu par spēkā neesošu, līdz ar ko lieta izskatāma pēc būtības prasības daļā par parāda piedziņu.

Civilprocesa likuma 432.panta piektajā daļā ir noteikts, ka sprieduma motīvu daļā norāda šā likuma 193.panta piektajā daļā minētos apstākļus, kā arī motivē attieksmi pret pirmās instances tiesas spriedumu. Ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Pamatojoties uz minēto tiesību normu, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015.gada 17.novembra spriedums daļā par parāda piedziņu ir pareizs un lietas faktiskajiem apstākļiem atbilstošs, līdz ar ko Civillietu tiesas kolēģija pievienojas šī sprieduma motivācijai un neatkārto minētos argumentus.

Tiesas kolēģija, novērtējusi lietā esošos materiālus un atbildētāja – SIA „GreenDeck” – izteiktos argumentus, atzīst, ka lietā ir strīds par to, vai 2012.gada 25.septembrī starp SIA „Plastic Tehnologies” un SIA „GreenDeck” noticis darījums par kopējo summu EUR 2447,45 (EUR 2022,68 + PVN 424,77). Strīds nav par to, ka prasītāja rīcībā nav 2012.gada 25.septembra rēķina Nr.120925-01 par kopējo summu EUR 2447,45 oriģināls, kuru SIA „Plastic Tehnologies” izrakstījis SIA „GreenDeck”.

No pirmās instances tiesas sprieduma izriet, ka 2012.gada 25.septembra darījuma/pakalpojuma esamību pierāda Valsts ieņēmumu dienesta sniegtā informācija (vēstule Nr.8.71.1/23486) par SIA „GreenDeck” PNV priekšnodokļu maksājumos iekļautajiem darījumiem, no kuras izriet, ka prasītājam ar SIA „GreenDeck” šajā datumā ir bijis darījums par kopējo summu EUR 2447,45, kā arī 2012.gada 28.decembra Cesijas līgums Nr./numurs/.

Tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu apelācijas sūdzībā minēto argumentu, ka SIA „GreenDeck” pievienotās vērtības nodokļu deklarācija un Valsts ieņēmumu dienesta vēstule Nr.8.71.1/23486 ir attiecināmi uz administratīvi tiesiskajām attiecībām starp prasītāju un SIA „GreenDeck”, līdz ar ko tie nav uzskatāmi par pierādījumiem civilprocesuālā nozīmē.

Civilprocesa likuma 110.pantā ir noteikts, ka rakstveida pierādījumi ir ziņas par faktiem, kuriem ir nozīme lietā, un šīs ziņas ar burtu, ciparu un citu

rakstisku zīmju vai tehnisku līdzekļu palīdzību ierakstītas dokumentos, citos rakstos, kā arī attiecīgās ierakstu sistēmās (audio, video magnetafonu lentēs, datoru disketēs u.c.).

Juridiskajā literatūrā (*Civilprocesa likuma komentāri. Trešais papildinātais izdevums. Autoru kolektīvs prof.K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. TNA, Rīga, 2006. 199.lpp.*) dots skaidrojums, ka rakstveida pierādījumi visbiežāk sastopami: 1) dokumentos; 2) aktos; 3) vēstulēs; 4)ierakstos dažādās ierakstu sistēmas.

Ņemot vērā minēto, tiesas kolēģija atzīst, ka par rakstveida pierādījumu civilprocesā var būt jebkurš dokuments, kas satur ziņas saistībā ar meklējamiem faktiem.

Tiesas kolēģijas ieskatā lietā nav izšķirošas nozīmes tam, kāds tieši darījums (pirkums vai pakalpojums) ir noticis starp prasītāju un SIA „GrenDeck", jo darījuma esamību uz 2012.gada 25.septembra rēķina pamata pierāda jau minētā Valsts ieņēmumu dienesta vēstule. Bez tam tiesas kolēģija uzskata, ka SIA „Plastic Tehnologies" un /pers. D/, kas bija arī SIA „GreenDeck" valdes loceklis, parakstot 2012.gada 28.decembra Cesijas līgumu (l.l. 16-18), ir atzinis, ka SIA „Plastic tehnologies" prasījuma tiesības pret SIA „GreenDeck" par summu Ls 1720,08 (EUR 2447,45) pastāv pamatojoties tieši uz 2012.gada 25.septembra rēķinu Nr.1209245-01.

Tiesas kolēģija atzīst arī par nepamatotu apelācijas sūdzībā norādīto argumentu, ka darījums var būt arī nenoticis un izrakstītais rēķins varēja būt tikai avansa rēķins.

Civillikuma 1402.pantā ir noteikts, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

To, ka izrakstītais rēķins nav avansa rēķins, pierāda 2012.gada 28.decembra Cesijas līgums Nr./numurs/, no kura izriet, ka tā priekšmets ir SIA „Plastic Tehnologies" prasījuma tiesības pret SIA „GreenDeck", pamatojoties uz 2012.gada 25.septembra rēķinu Nr.120925-01, bet nevis kaut kādi priekšā stāvoši prasījumi.

Bez tam tiesas kolēģija, ņemot vērā Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92.panta pirmās daļas 1.punkta un 2013.gada 15.janvāra Ministru Kabineta noteikumu Nr.40 „Noteikumi par pievienotās vērtības nodokļa deklarācijām" 31.1.punkta nosacījumus, atzīst, ka pievienotās vērtības nodokļa deklarācijās norādāmi jau veikti darījumi, bet nevis priekšā stāvoši.

Attiecībā uz atbildētāju iesniegto Pievienotās vērtības nodokļa deklarāciju par 2012.gada septembra mēnesi (l.l. 64-67), kurā neparādās augstākminētais darījums ar prasītāju, tiesas kolēģija atzīst par pamatotiem pirmās instances tiesas secinājumu, ka šī deklarācija nepelna ievērību, jo tā ir iesniegta Valsts ieņēmumu dienestā tikai 2015.gada 5.augustā, t.i. gandrīz 3 gadus pēc notikušā darījuma.

Tiesas kolēģijas ieskatā atbildētāji nav apstrīdējuši faktu, ka pēc prasītāja administratores 2015.gada 15.janvāra brīdinājuma (l.l. 24) nosūtīšanas SIA „GreenDeck" valdes loceklis /pers. D/ prasītāja administratorei tika iesniedzis tikai 2012.gada 28.decembra Cesijas līgumu, no kura izriet, ka SIA „Plastic Tehnologies" prasījuma tiesības pret SIA „GreenDeck" par summu EUR 2447,45 ir cedējusi /pers. D/, bet netika izteicis nekādus iebildumus, ka starp pusēm 2012.gada 25.septembrī nav noticis nekāds darījums.

Ņemot vērā augstākminēto, tiesas kolēģija atzīst par pamatotu pirmās instances tiesas secinājumu, ka Pievienotās vērtības nodokļa deklarācijas labošanas patiesais iemesls ir bijis izvairīšanās no saistību izpildes.

No atbildētāja – SIA „GreenDeck" – apelācijas sūdzības izriet, ka 2012.gada 28.decembra Cesijas līgums Nr./numurs/būtu atzīstams par spēkā neesošu, jo tajā norādītais darījums nav noticis.

Tiesas kolēģija atzīst, ka tiesai nav pamata uz šādiem pamatiem vērtēt Cesijas līguma spēkā esamību, jo atbildētāji nav cēluši pretprasību par cesijas līguma atzīšanu par spēkā neesošu, savukārt prasītājs cesijas līguma spēkā esamību ir apstrīdējis uz citiem pamatiem.

Ņemot vērā visu augstākminēto, Civillietu tiesa kolēģija atzīst, ka prasītāja prasība pret SIA „GreenDeck" par parāda piedziņu ir pamatota un apmierināma un no atbildētāja SIA „GreenDeck" par labu prasītājam piedzenams parāds EUR 2447,45 un, atbilstoši Civillikuma 1759.panta 1.punkta un 1765.panta otrās daļas nosacījumiem, likumiskie procenti EUR 487,65 par laika periodu no 2012.gada 5.oktobra līdz 2015.gada 10.februārim.

Tā kā saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 10.punkta nosacījumiem prasītājs bija atbrīvots no tiesas izdevumu samaksas, ceļot tiesā konkrēto prasību, tiesas kolēģija, ņemot vērā Civilprocesa likuma 42.panta pirmās daļas nosacījumus, atzīst, ka no atbildētāja SIA „GreenDeck" valsts ienākumos ir piedzenama valsts nodeva EUR 352,14 apmērā un arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi (tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšana), kas šajā lietā kopā sastāda EUR 19,20.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājam – SIA „GreenDeck`" – nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432., 433., 434.pantiem, Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a :

Apmierināt MSIA „Plastic Technologies" prasību pret SIA „GreenDeck" par parāda piedziņu.

Piedzīt no SIA „GreenDeck", reģ. nr. 40103415760, par labu MSIA „Plastic Tehnologies", reģ. nr. 40003849548, parādu EUR 2447,45 (divi tūkstoši četri simti četrdesmit septiņi *euro* 4 5 *euro centi*) un likumiskos procentus par laika periodu no 2012.gada 5.oktobra līdz 2015.gada 10.februārim EUR 487,65 (četri simti astoņdesmit septiņi *euro* 65 *euro centi)*, kopā 2935,10 (divi tūkstoši deviņi simti trīsdesmit pieci *euro* 1 0 *euro centi*).

Piedzīt no SIA „GreenDeck", reģ. nr. 40103415760, par labu valstij valsts nodevu EUR 352,14 (trīs simti piecdesmit divi *euro* 14 *euro centi*), nosakot, ka minētā valsts nodevas samaksa veicama kontā Nr.LV55TREL1060190911200, saņēmējs: Valsts kase, NMR90000050138, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: valsts nodeva civillietā Nr.C30334115/CA-1076/25.

Piedzīt no SIA „GreenDeck", reģ. nr. 40103415760, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 19,20 (deviņpadsmit *euro* 20 *euro centi*), nosakot, ka minētie izdevumi iemaksājami kontā Nr.LV51TREL2190458019000, saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 - ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr.C30334115/CA-1076/25.

Atbildētājam – SIA „GreenDeck" – noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, izskaidrojot, ka sprieduma labprātīgas izpildes gadījumā daļā par valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu valsts ienākumos, maksājumu apliecinoši dokumenti jāiesniedz Rīgas apgabaltiesas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2016.gada 3.maijā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Volberga

Tiesneši O.Blūmfelde
M.Sviķis